

Sygn. akt: XU-426/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 22 marca 2013r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **J. P.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 14 czerwca 2012r. znak: WZON.(...)

w sprawie **J. P.**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 426/12

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. P. w dniu 20 lipca 2012 r. wniósł odwołanie od orzeczenia o niepełnosprawności Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) z dnia 14.06.2012 r. żądając jej zmiany poprzez ustalenie innego stopnia niepełnosprawności niż lekki.

Organ rentowy Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w odpowiedzi na odwołanie z dnia 26 lipca 2012 r. wniósł o oddalenie odwołania w całości.

W uzasadnieniu organ rentowy potwierdził wniesienie odwołania w terminie, ale jednocześnie stwierdził, iż nie widzi podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia, bowiem zostało ono wydane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ rentowy wyjaśnił, iż stopień naruszenia sprawności organizmu ubezpieczonego nie daje podstaw do zaliczenia do jednego ze stopni niepełnosprawności. Natomiast stwierdzone schorzenie ubezpieczonego nie powoduje istotnego obniżenia zdolności do wykonywania pracy. nie stwarza także potrzeby kompensacji ograniczeń poprzez wyposażenie w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) orzeczeniem o niepełnosprawności z dnia 14.06.2012 r. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie z dnia 08.12.2011 r. odmawiające wydania orzeczenia ustalającego stopień niepełnosprawności z uwagi na fakt, iż orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 14.01.2000 r. wydano na stałe, ustalając lekki stopień niepełnosprawności o trwałym charakterze.

Dowód: akta WZON(...)

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2012 r. Sąd na zasadzie art. 468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłych sądowych okulisty, psychiatry i psychologa na okoliczność ustalenia stopnia niepełnosprawności u wnioskodawczyni w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnienia osób niepełnosprawnych – Dz.U.123, poz.776 oraz §3 pkt 2 rozp. MGPIPS z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – Dz.U.139, poz. 1328., a w szczególności czy wnioskodawca może zostać zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W wydanej w dniu 13 listopada 2012r. opinii po przeprowadzeniu badań ubezpieczonego przez psychologa i psychiatrę stwierdzono: organiczne zaburzenia osobowości i zachowania, zespół zależności alkoholowej w okresie deklarowanej abstynencji, łagodne zaburzenia funkcji poznawczych.

Dowód: Opinia biegłych z dnia 13.11.2012 r. (k. 13-14)

W wydanej w dniu 15 stycznia 2013r. opinii biegły sądowy okulista rozpoznał u wnioskodawcy nadwzroczność obu oczu, głębokie niedowidzenie oka lewego (praktyczna jednooczność) występująca od dzieciństwa, plamki rogówki oka lewego, starowzroczność.

Dowód: Opinia biegłego z dnia 15.01.2013 r. (k. 25)

Zdaniem zarówno biegłych z zakresu psychologii jak i psychiatrii nie można zaliczyć ubezpieczonego do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Biegły okulista również stwierdził brak podstaw do uznania umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Ubezpieczony może wykonywać pracę z uwzględnieniem jednooczności, a także nie wymaga opieki ani pomocy innej osoby w zaspokojeniu potrzeb życiowych ani w spełnianiu ról społecznych.

Strony nie wniosły zastrzeżeń do wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie jako bezzasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zasady ustalania stopnia niepełnosprawności określone zostały w rozporządzeniu ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności /Dz.U. Nr 139 poz. 1328/, które zostało wydane na podstawie dyspozycji wynikającej z art. 6 lit. c ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych /Dz. U. Nr 123, poz. 776 ze zmianami/.

Zgodnie z art.2 pkt.10 i art.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych – Dz.U.123, poz.776 ze zm., niepełnosprawność oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. Ustala się trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. W art.4 cyt. ustawy ustawodawca zawarł definicję stopni niezdolności do pracy i tak min. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Dla oceny stanu zdrowia wnioskodawcy i ustalenia stopnia niepełnosprawności wydana została w sprawie opinie biegłych sądowych: psychologa, psychiatry, okulisty. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegły wydający opinię w sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego jak i jego rzetelności

przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest jasna, logiczna w zasadzie nie podważana przez wnioskodawcę poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął ją za podstawę swojego orzeczenia.

Wnioskodawca nie spełnia więc kryteriów niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym o jakim mowa w art.4 ust.2 cyt. ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Mając więc na uwadze treść opinii wydanej przez biegłych, oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W związku z tym odwołanie wnioskodawcy nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu

Z tych względów na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało orzec jak na wstępie.